

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК СІЧЕНЬ 2014 РІК

Живе душа поетова свята...

В Алчевську вже розпочато підготовку цілої низки заходів з нагоди 200-річчя від дня народження Великого Кобзаря. У рамках Програми «Місце зустрічі – Діалог» учасники проекту «Разом сивими стежками минулого» взяли участь у святкових урочистостях з нагоди вшанування пам'яті великого митця, поета, художника Тараса Шевченка, які розпочалися літературно-музичною композицією «Живе душа поетова свята...». Всі, хто прийшов на свята, мали можливість почути про маловідомі сторінки життя поета, роль музики у його творчості. І багато хто з присутніх на святі ловив себе на думці: наскільки Шевченко можна вважати сучасним митцем, його життя і творчість свідчить

про величність Генія, якого згадуватиме не одне покоління українців.

Окрасою свята стали пісні на слова Т.Г.Шевченка, українські народні пісні, які завжди полонили душу Кобзаря. Натхненно і схвильовано на святі звучали вірші поета у виконанні учнів і ветеранів, а учасник цільової групи проекту Корут Андрій Федорович прочитав свої вірші, присвячені Т.Г.Шевченку. Присутні мали можливість ознайомитися з книгами, журналами, альбомами, присвяченими життю та творчій діяльності поета, драматурга, художника, а також з роботами місцевих художників, серед яких малюнки малолітнього узника Кабузенко Віктора Михайловича.

Керівник проекту «Разом сивими стежками минулого» Н.В.Горбенко
E-mail: sovetveteranov2011@mail.ru

«Дружні зустрічі»

На этот раз «Дружні зустрічі» собрали вместе представителей трёх семей, людей разного возраста, но всем было познавательно и интересно. Тема встречи «Мы родом из Алчевска» была выбрана не случайно, так как все собравшиеся уроженцы, прославленного своим историческим прошлым, города

металлургов. Вот, где пригодились семейные архивы – альбомы с фотографиями и вырезки из газет! Ася Иосифовна Шульгина, заботливо поглаживая фотокарточку, сделанную до Второй Мировой войны, поведала об тяжёлых испытаниях, выпавших на долю её семьи. Она рассказала про страшные дни эвакуации, заполнившие её детское сознание гулом ревуших самолётов, вспышками разрывающихся бомб, криками и растерянностью мечущихся в разных направлениях людей. Ася Иосифовна, со слезами на глазах и надрывом в голосе произносила дорогие её

сердцу имена. Анатолий Васильевич Тиманов, будучи подростком в оккупированном Алчевске, стал свидетелем мировой трагедии человечества. Он поведал о том, что в городе новая власть открыла школу, всё взрослое население обязали зарегистрироваться на бирже труда, а не успевших эвакуироваться евреев, согнали в гетто. Каждый день через весь город людей с нашивками в виде шестиконечной звезды водили под конвоем работать в район заводского карьера, неподалёку от которого располагалась школа Абвера. Все знали, что в карьере проводятся расстрелы и старались не смотреть в лица проходящих под конвоем людей. Анатолий Васильевич, растрогавшись, еле сдерживая слёзы, поведал о том, как было сожжено Алчевское гетто. Мария Иосифовна Вольперт дополнила рассказ о том, что её двоюродного брата, пытавшегося спрятаться в колодце, расстреляли из автомата. У каждого из присутствующих сложилась своя жизненная история. Кто-то после восстановления города предпочёл посвятить себя науке, кто-то стал строителем, кто-то до самой пенсии трудился на заводе, а все вместе – возродили и украсили Алчевск. За чаепитием и воспоминаниями звучали песни прошлых лет, придавая программе дружеское настроение и уют. На вопрос Анастасии Склярской: «Как после всего, что с вами было, вы относитесь к Германии?», – Ася Иосифовна мудро ответила: «Мои родственники проживают в Германии»!

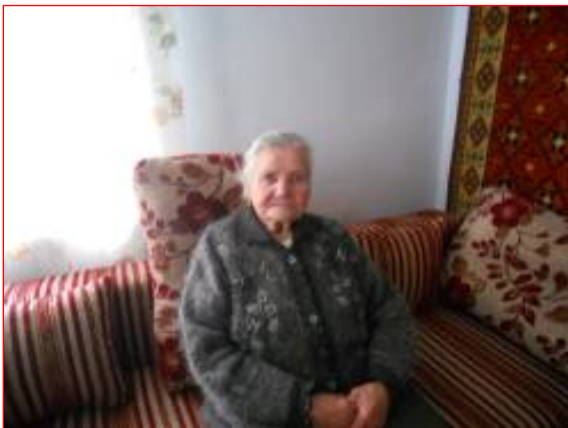
Невозможно повернуть время вспять, но возможно и необходимо предпринять все меры, чтобы никогда не повторился Холокост, а люди помнили, что все мы принадлежим не к отдельным нациям, а к единому обществу с высоким званием, которое дал нам Всевышний, – Человечество!

ЛОБФ «Хэсэд Нэр»

Ковальчук Віра Миколаївна, Дубляни

Народилася я в Житомирській області, Черняхівський район, село Федорівка, Очеретянська сільська рада. Батько називався Ковальчук Микола Прокопович, мама – Ковальчук Надія Олексіївна. Тоді як вивозили в

Німеччину, мали відвозити сестру мою, вона була з 22-го року, а я була з 26-го, то я була малолітка. Але мене замість сестри забрали, бо казали в сільраді, там ще з родини хтось був, що в неї батьки здорові, як дуби сильні, то її можна забирати. І так забрали мене із села, завезли мене в Житомир, посадили нас в товарні поїзда і везли нас в тому поїзді. Також з Чернігова їхали з району дівчата, вже звідкись із сіл. Тоді нас везли у Німеччину і завезли нас в Обергаузен.

Кор. А як ви їхали, чим?

Товарними поїздами, везли нас так як худобу, як худобу возять так і нас везли...і тоді привезли нас на воєнний завод. Той воєнний завод виробляв снаряди, які-то плашки такі для снарядів. І тих людей, котрі були старші, їх брали на кран, їх брали шліфувати ті плашки, де була якась ніби виїмка. А ми, малолітні, то нас взяли на погрузку у вагони, дали нам полотняні костюми, «гольцшуе» такі

дерев'яшки на ноги. І ми брали вагонетки, з цеху вивозили і у вагони грузили ті плашки. Так ми там робили.

Їсти, їсти дуже хотілося, годували нас бруквою, варили брукву, в бочівках привозили. Бочки стояли на сонці, скисли, а тоді нам роздавали в мисочки. Хліба нам давали, так як коробка сірників, чай нам давали з сахарином, іншого не мали. Тоді водив нас на роботу такий маленький «шмідт» і з паличкою, шкутильгав, а ми тоді бігали, де який «гартен», де яку картоплину найти. Прибігли на завод, покричали, пісні співали «В бой за Сталина», бойова честь нам дорога... то вони нас били, то були з Донецька вчителі, всякі були люди, і з Полтави було багато. Тоді, коли ми вже прийшли в ті доменні печі, там виїмки такі були, то ми цю картоплину, яку вкрали десь в «гартені» (саду) устромили в ті печі, спекли, подмухали і то ми й з'їли. Бо тої баланди не можна було їсти, вона була прокислою. А німці, їх заказали, щоб нам нічого не давали їсти, хоч вони в котелках всяку мали їжу, і бутерброди і то всьо, але їм заказали, якщо вони будуть нам давати їсти або щось, то вони по - виганяють їх з роботи. Та й ми так, вже на тій роботі відбули, прийшли знову в лагерь, били ми тими штанами, дали нам такі штани, помальовані у синьому чорнилі, знаєте, полотняні штани і такі сорочки... ми знімали то і йшли спати, плакали, наплакалися, я все писала додому листи, нащо ви мене на світ народили, що я тепер так бідую.

Згодом, вже у часи незалежної України, ми їздили до Польщі та Німеччини, то було у 2004 році. Там ми розказували дітям, як нас годували, що ми робили, що заставляли нас робити, яку важку роботу заставляли нас робити, що нам їсти давали, як ту баланду привезли, що була з брукви і муки, як падало в муку всяке скло, коли бомбили, всяка була там та мука і ще до того й кисла. І то нас так годували тим шквом і тим всім. Як вони до нас відносилися, все все розказали.

Кор. *А чи серед тих людей, що були в Німеччині, ще є ще хтось живий? Чи ще когось пам'ятаєте?*

Та, що в Федорівці, та що Ганюта, ще жила, але не знаю, забрали її, дочка забрала. Ну вона була 25 року. То не знаю, чи ще живе. То ми дві були з нею сфотографовані.

Кор. *Чому в вас шрами на лиці?*

А то з Німеччини в мене шрам. То як я утікала в сховище, а я була в бані, і бомбили. І я як утікала, простудилася і мені тут вигнало гулю. І тоді мене водили до хірурга і заліпили пластиром, довший час та гуля гноїлася та й так.

Волонтер БФ «Карітас» Ірина

Ну чем не столица?! В Макеевке тоже «Рождественские встречи»!

14 января в день для нас традиционного и так не понятного для иностранцев Старого нового года в Макеевском художественно-краеведческом музее вновь собрались члены клуба «Мои года – мое богатство». Встреча – необычная, это маленькое подведение итогов того, что удалось сделать за прошедшие 4 месяца и веселая встреча наступившего нового года. С восторгом встретили гости программы видеofilm. Многие впервые увидели себя на экране в качестве действующего лица, дающего интервью, исполняющего песню и так далее. Это всегда вызывает живой интерес и желание активно действовать на перспективу.

Программа включала в себя наряду с традиционными блоками много новинок, которые, как и прежде, были направлены на побуждение участников мероприятия к активным действиям. Большой интерес, если не сказать ажиотаж, приобрел конкурс с фотографиями. К стенду, на котором были размещены более 30 фото, приглашались желающие. Но фотографию себе на память мог взять только тот, кто прочтет стихотворение, споет куплет песни, расскажет веселый анекдот и тому подобное. Если на фото изображен не он, то можно тут же подарить фотографию изображенному на фото персонажу. Тогда этот персонаж исполняет аналогичные номера. Этот блок чем-то напоминал известную с детства игру в фанты, поэтому прошел весело и интересно.

Полюбилась нашим женщинам и программа «Пою со звездой». На этот раз с А.Пугачевой, В.Толкуновой, О.Воронец и другими звездами эстрады пели Валентина Горбунова, Людмила Артюшенко, Анна Миланич, Эльвира Колесникова и другие. Песни подпевал весь зал, а оператор производил видеосъемку, чтобы потом каждый участник получил диск с собственным клипом.

Были на вечере и традиционные под новый год гадания, и веселая зарядка, перешедшая в танцевальный перерыв. А уж анекдотов вспомнили... Некоторые участники подготовили целые подборки в тему Нового года, чем поднимали настроение себе и окружающим.

Отдельно нужно отметить, что в этот раз присутствующие были удивлены тем, что для них были накрыты чайные столы со сладостями, выпечкой, фруктами и горячим чаем. Это тоже немаловажная деталь, подтверждающая уважительное, если не сказать бережное отношение к каждому члену клуба. Организаторами было продумано все до самых мельчайших мелочей, чтобы каждый гость получил не только хорошее настроение и памятный сувенир за участие в конкурсах, но и заряд бодрости и здоровья на весь год.

О своих впечатлениях говорят сами члены клуба.

Кулиш Лидия Кондратьевна: «Я уже и не помню, когда пела. Наверное, в молодости. Спасибо за возможность просто петь и получать заряд энергии, вспоминать песни, с которыми прошла жизнь».

Воронцова Ольга Ильинична: «У нас в городе это единственный клуб такого направления деятельности. Здесь действительно отдыхает душа. Отрадно, что вниманием и заботой окружены все члены клуба в том числе и те, кто давно не покидает свою квартиру. Мы это увидели сегодня на экране. Спасибо людям, которые делают для людей благо, несут добро. Спасибо немецкому фонду и нашим организаторам.

В таком ключе, расставаясь до новых встреч, высказывались и остальные члены клуба. Впереди действительно много новых встреч, пусть они будут радостными не шаблонными и запоминающимися.

**Руководитель проекта
«Клуб «Мои года – мое богатство»
Т. Артамонова (г. Макеевка)**

Одиноким одесситам-жертвам фашизма помогаем перезимовать

В этом году, впервые за последние 30 лет, Черное море замерзло. Но еще в начале января ледяной дождь привел к массивному обледенению линий и

опор электролиний, что привело к массовому их разрушению. Тысячи домов оказались без электричества и подачи воды.

Вслед сильные морозы добрались и до морского побережья – в районе одесского порта даже соленая морская вода превратилась в лед. На пляжах застыли причудливые ледяные фигуры. При шквальном

ветре и температуре минус 15 градусов волны мгновенно застывают на бетонных волнорезах и металлических ограждениях, толщина льда на море достигает 40 сантиметров, а в сотнях метрах от берега можно разглядеть небольшие айсберги и замерзшие на рейде корабли. В связи с интенсивным ледообразованием, что создает осложнения безопасному движению судов, с 00.00 31 января и до 15 февраля закрыто морское сообщение в украинских портах. В последний раз такие погодные аномалии происходили в 1977 году, тогда Черное море у берегов Одессы полностью замерзло.

В этой критической природной обстановке для выживания пожилых людей и особенно одиноких необходимо было организовать обеспечение их эффективной поддержки. Ведь одиноким пожилым людям, проживающим в частном секторе, из-за навалившего снега даже до калитки не пройти. Необходима также помощь в покупке продуктов питания, лекарств, сопровождении в медицинские учреждения.

С целью предоставления помощи одиноким людям преклонного возраста, инвалидам, другим незащищенным категориям жителей Одессы, при территориальных центрах социального обслуживания в каждом районе города были созданы мобильные рабочие группы и произведено широкое оповещение населения с указанием телефонов горячих линий, работающих с 8:00 до 19:00 в каждом городском районе.

Взяв на особый контроль заботу об одиноких жертвах фашизма, и понимая возможность обращений за помощью в любое время суток, руководство Причерноморского клуба «Память» оповестило своих подопечных по телефону и на сайте организации о номере круглосуточно работающего телефона помощи.

В тесном сотрудничестве с социальными службами города в период буйства стихии была обеспечена помощь всем обратившимся одиноким жертвам фашизма. Так, волонтеры Клуба выезжали для оказания помощи, проживающей в частном секторе и практически не выходящей по состоянию здоровья далее своего дома, бывшему оstarбайтеру

Сухаревой Клавдии в расчистке снега до калитки, закупке продуктов и медикаментов. Помогли и бывшему узнику, в молодости трижды бежавшему из фашистских концлагерей, а сейчас из-за очень слабого зрения не покидающего пределы квартиры, Гармашову Виктору Николаевичу, а также другим.

Но что было совершенно неожиданным для занятых организацией помощи руководителей Клуба, так это то, что пережившие тяжелейшие испытания судьбы и с течением лет уже не обладающие сильным здоровьем люди, не отчаиваются даже в условиях природной катастрофы. Подвижные активисты Клуба, еще в период буйства стихии, – организовались, и как только появились погожие дни, при поддержке клуба выехали к морю полюбоваться фантастическими картинами, созданными природой. И это, действительно, сильнейшие впечатления, поддерживающие дух человека и помогающие выжить в самых сложных условиях. Предлагаем приобщиться к этому чуду, хотя бы в малой доле нескольких фото, и своим коллегам.

Руководитель Причерноморского клуба
«Память» Овчаренко Николай (г. Одесса)
Сайт: <http://avro.org.ua>
E-mail: nikovod77@mail.ru

**День памяти жертв нацизма прошел
в Красногвардейском подразделении Крымского отделения
ВБО «Турбота про літніх в Україні»**

27 января – Международный день памяти жертв Холокоста и нацистских репрессий. В память этих событий волонтеры подразделения на базе отделения социально-бытовой адаптации «Уют» Красногвардейского территориального центра социального обслуживания (предоставления социальных услуг) провели встречу с узниками концлагерей, ветеранами, проживавшими на оккупированных

немцами территориях и молодежью.

Учащиеся 11-ых классов Красногвардейской общеобразовательной школы № 1 слышали рассказы очевидцев тех страшных военных лет. Среди них: малолетний узник Николай Харлап, люди пережившие фашистскую оккупацию Любовь Якимченко и Лилия Белая.

Ветераны поделились с молодежью воспоминаниями о своем тяжелом детстве, рассказали о трудностях и горестях, которые испытал народ в годы войны. Николай Харлап, будучи еще совсем маленьким ребенком, когда его с семьей погрузили в машину и отвезли в концлагерь, очень хорошо помнит тот страшный день. Любовь Якимченко рассказала ребятам о том, как немцы вылавливали евреев, в основном это были старики и дети, затем держали их в конюшне. Как эти люди просили воды и как потом их расстреляли и даже хорошо не прикопали, а Любовь Николаевна, будучи 15-летней девушкой вместе со своими подружками, чтобы их не увидели немцы закапывали

расстрелянных людей. Преподаватель истории Лейла Кашникова дополнила рассказ ветеранов исторической информацией о холокосте.

Школьники, выслушав рассказы ветеранов, не остались равнодушными и попросили чаще проводить такие встречи.

Руководитель подразделения Светлана Шугурова обратилась к молодежи с тем, чтобы они не были равнодушными к пожилым людям и старались им всячески помочь, вступая в ряды волонтеров.

На встрече звучали пожелания от ветеранов молодежи помнить о своем прошлом, знать своих героев и беречь мир.

Руководитель Красногвардейского подразделения С.Р. Шугурова

Щедрівочка щедрувала

Різдво – одне з найулюбленіших свят в Україні. До нього ми готувалися заздалегідь: написали сценарій, повторили вивчені та розучили нові щедрівки, колядки, розподілили ролі. На заняттях гуртка «Умілі руки», який працює у селі Новомикільське Луганської області завдяки реалізації проекту «Діалог», за підтримки Фонду «Пам'ять, відповідальність, майбутнє» (EVZ Німеччина) наші улюблені бабусі разом з дітьми зробили різдвяну зірку, приготували костюми.

Зранку 7 січня наш гурт щедрувальників ходив поважно, врочисто від хати до хати. Ми привітали зі святами в першу чергу літніх людей (остарбайтерів, жертв нацистських репресій, інвалідів): Супрун М.Д., Супрун Л.П., – вул. Набережна; Любарь Г.Д., Дудник К.І., – вул. Гагаріна; Топчий М.Н., Білоіваненко Г.Д. – вул. К.Маркса; Черна К.Г. –

вул. Мічуріна та інших. Показували забавне дійство, величали і пресвітле свято, і гарного господаря та господиню, а також «провіщали» долю не лише на нове літо, а й на все життя.

До наших привітань приєднався настоятель Нікольського храму отець Володимир (напередодні ми допомагали йому облаштувати вертеп). Доброзичливі, улюблені обрядові пісні («Добрий вечір тобі, пане господарю», «Нова радість стала», «Щедрівочка щедрувала») співали разом.

Послухавши привітання, господарі обдаровували дітей – солодощами, а молодь і старших – смачними ковбасами, салом, хлібом. Проводжаючи, вони говорили: «Наче артисти із телевізора побували в гостях». Задоволення цього дня отримали всі: люди старшого віку від того, що побували на святі, згадали дитинство, що про них не забули, а діти були в захваті від самого дійства, від спілкування.

**Худиярская Валина,
СГО НГЦ «Конструктивный диалог»
(с. Новоникольск Луганская обл.)**

Луганский клуб досуга «Мы – вместе!»

В январе 2014 клуб досуга «Мы – вместе!» работал, не смотря на холода и праздники.

Мы провели очередное занятие в нашем кружке – мастер-класс по современным видам рукоделия. На этот раз наши участники узнали, что такое деколь и как правильно наносить рисунок или надпись на стекло. Члены кружка готовили подарки для своих родных и любимых – расписывали кружки и стаканы, дополняя их строками из Омара Хайяма.

18 января несколько пожилых людей, бывших подростками во время Второй мировой войны, встретились с молодежью и школьниками, а также своими ровесниками в Луганском областном краеведческом музее. Один из участников Александр Федорович Буянов представил всем свою книгу «Тройка НКВД постановила». Это история его семьи, документальное повествование о трагической судьбе Донского казачества и о том, как семья Буянова понесла невосполнимые потери от репрессий коммунистической системы. Молодые люди приготовили для зрителей творческие номера – казачий ансамбль «Дикое поле» исполнил несколько композиций и даже танец с саблями.

А 26 января у нас прошел традиционный День именинника. 3 юбиляров и 6 именинников принимали от членов клуба сердечные поздравления и подарки, а сами исполняли песни своей молодости, читали собственные поэтические сочинения и прозу.

Также в январе мы продолжили работу трудового десанта, который помогает маломобильным участникам проекта с уборкой на дому, покупкой продуктов и медикаментов, доставкой средств гигиены и подгузников. С этого

месяца у нас появились 2 новых подопечных – теперь они тоже будут получать помощь от участников проекта.

Проект «Связь времен и поколений – создание клуба досуга «Мы – вместе!»
Анна Низкодубова, Благотворительный фонд «Свет сердца» (г. Луганск)
Сайт: <http://hearts-light.ucoz.ru>
E-mail: u_news@ukr.net

Українська спілка в'язнів – жертв нацизму

«Наші долі – тема для творчості молоді»

27 січня, у річницю визволення радянськими військами в'язнів концтабору «Аушвіц-Біркенау», члени Української спілки в'язнів – жертв нацизму відзначили Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту.

Згідно з опублікованими даними Бюро ОБСЄ з демократичних інститутів і прав людини 26 держав-учасниць ОБСЄ визнали 27 січня офіційним днем пам'яті жертв Голокосту. Цей день є сумним нагадуванням про жахливий злочин, скоєний проти невинних людей.

В боях за звільнення концтабору «Аушвіц-Біркенау» загинули понад 200 радянських солдатів і офіцерів.

У засіданні круглого столу, який відбувся в цей день, крім учасників проекту «Наші долі – тема для творчості молоді», прийняли також участь члени бюро Спілки і Голови осередків Київського відділення УСВЖН. В своїх виступах вони нагадали про офіційні дані, які пов'язані з цією історичною датою. В газових камерах та крематоріях лише концентраційного табору «Аушвіц-Біркенау» фашистами було знищено понад мільйон євреїв, а також і представників польської інтелігенції та радянських військовополонених. За різними даними всього в цьому таборі загинуло від півтора до двох мільйонів осіб різних національностей, у тому числі близько 15 тисяч радянських громадян. Тільки у Києві більше ста тисяч людей було вбито в Бабиному Яру, зокрема масово розстріляно близько тридцяти чотирьох тисяч євреїв. За загальними оцінками жертвами масового знищення євреїв під час Другої світової війни, разом із чотирма з половиною мільйонами дорослих, загинуло півтора мільйони дітей.

В нашій пам'яті - людей, постраждалих від нацизму, назавжди закарбовано цей страшний злочин проти людства. Ми віддаємо данину пам'яті жертвам Голокосту, а також вклоняємося тим відважним людям, які ризикували життям, щоб врятувати від загибелі євреїв і людей інших національностей.

Уроки з цих страшних подій люди не повинні забувати. І нам необхідно прикласти ще більше зусиль у своїй просвітницькій роботі по протидії нетерпимості, ненависті і дискримінації у всіх їх формах, стверджувати повагу до всіх етнічних і релігійних груп. Бо те, що відбулося з євреями, стосується всіх.

Наше завдання продовжувати виховувати молоде покоління в повазі до прав людини, активізувати зусилля в боротьбі з нетерпимістю і дискримінацією.

**Заступник керівника проекту
«Наші долі – тема для творчості молоді»
Слесарева Н.І.**

Колядує Україна

Січень місяць щороку дає нам нагоду провідати родичів та знайомих, друзів чи просто сусідів, подарувати їм частинку нашого тепла та створити атмосферу родинного свята. Адже це місяць, коли вся Україна святкує Різдво Христове, колядки та щедрівки мають звучати у кожному домі, звістуючи

радісну новину про народження Христа. І для учасників проекту «Соціальний супровід жертв націонал-соціалізму та їхніх сімей» цей місяць був радісний та багатий на приємні несподіванки. Працівники проекту Карітасу Борислава та Карітасу села Волоща

протягом місяця завітали з колядниками у кожную домівку, де проживають немобільні та маломобільні учасники проекту та разом з волонтерами колядували, віншували та бажали усім радості, довголіття та родинного тепла.

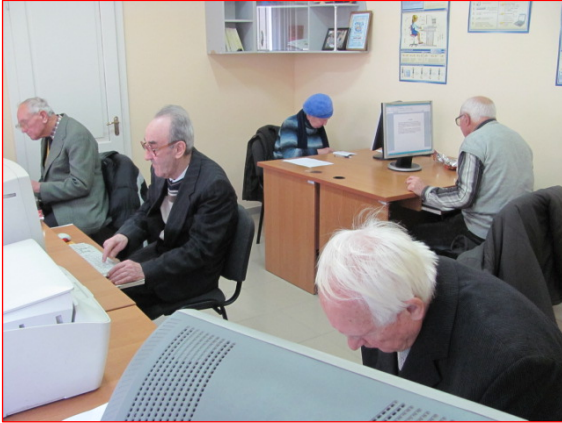
Також було організовано Вертеп – театралізовану виставу, учасниками якої були 14 дітей Соціального центру Карітас. З виступами Вертепу ми побували в усіх бажаних учасників проекту, так як не кожне помешкання могло вмістити усіх учасників Вертепу. Для тих людей, які не мали можливості прийняти нас, ми проводили виступи на вулиці а також в приміщенні Карітасу.

Протягом місяця ми побували у 58 помешканнях наших підопічних міста Борислава, а також у помешканнях 43 підопічних проекту села Волоща.

**Координатор проекту «Соціальний супровід жертв націонал-соціалізму та їхніх сімей» МБФ «Карітас-Борислав»
Марія Підлубна**

Карітас навчас літніх людей працювати з комп'ютером

Починаючи з жовтня 2013 року, працівники БФ «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ» організують для набувачів проекту «Клуб людей похилого віку «Надвечір» проведення комп'ютерного гуртка. З цією метою вже створено дві групи літніх людей по п'ять осіб у кожній. Для них згідно графіку кожного тижня організовується заняття.

«На сьогоднішній день я досягла неабияких успіхів: умію створити Word-документ, друкую текст, навчилась заходити в Інтернет і шукати корисну і цікаву інформацію», – ділиться враженнями п. Марія голова спілки Івано-Франківської міської організації політичних в'язнів і репресованих Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих.

Слід також відмітити високу активність учасників занять, щодо їх участі в створенні ретро-календаря, люди літнього віку самостійно друкують свої життєві історії. Особливими успіхами серед усіх набувачів комп'ютерного гуртка відзначається п. Петро Гайванюк. Він радо ділиться своїми знаннями та новинами із своїми товаришами.

Під час проведення зустрічей в місцях для спілкування учасники комп'ютерного гуртка з великим задоволенням розповідають іншим про свої досягнення та успіхи у навчанні. Усе це розвіює стереотип, що літніх людей нічого не цікавить в житті

Тому, на майбутнє, працівниками проекту заплановано створення ще однієї групи літніх людей для опанування ними комп'ютерної мудрості. Завдяки цьому ще більше літніх людей відчує себе частинкою інформаційного простору – це допоможе їм довше залишатися активними!

**Клуб людей похилого віку «Надвечір»
Соціальний працівник Микола Мазурик
м. Івано-Франківськ**

Просвещение и память

Начало 2014 года принесло в проект ЗГБФ «Еврейский общинный центр «Мазаль Тов» «Клуб для пожилых «Здоровое старение» новые идеи, программы. Одной из инноваций стала презентация интерактивной карты от активистов проекта «Відкрите місто».

Эта карта позволяет решить ряд проблем, не выходя из дома. В онлайн режиме можно сообщить о скользкой дороге, о сухих, не подпиленных ветках и т.д. Сегодня, когда улицы нашего города покрыты ледовой коркой, а сверху присыпаны снегом, когда погода не дает качественно выполнить свои

обязанности коммунальным службам, пожилому человеку не выйти из дома даже в магазин за хлебом, а если речь идет об одиноком человеке?

Мы слышали, что уже есть куда обратиться, но для того что бы наглядно объяснить, научить, пожилых людей пользоваться интерактивной картой мы пригласили специалистов. Вопросов было много, пожилые благодарили за такую помощь.

После презентации один из представителей фонда предложил себя в качестве волонтера-консультанта по вопросам пользования картой, что очень важно в работе, особенно, когда речь идет о пожилых людях, которые с трудом могут пользоваться интернетом.

27 января вся община Запорожья – национально-культурные общества, жертвы тоталитарных режимов, ветераны провели траурный митинг возле Памятника расстрелянным мирным жителям в 1941-1943 гг. в Международный День памяти жертв Холокоста. К этому дню прошла программа, посвященная «Дню Холокоста», не смотря на плохую погоду, люди пришли, и мероприятие состоялось в домашней, теплой атмосфере, каждый смог рассказать историю своей семьи.

На программе были разные люди, разных национальностей, но каждый понимал, что Холокост – это день памяти, всех нас вместе взятых, и каждого в отдельности. В любой семье есть о ком вспомнить, есть о ком зажечь поминальную свечу, есть за кого помолиться и совершенно не важно, на каком языке будет звучать молитва, главное, что бы она была прочитана от всего сердца. Каждый оставил свое пожелание, а потом мы все вместе зажгли поминальные свечи.

В течение недели перед Международным Днем памяти жертв Холокоста мы записали символические пожелания для будущих поколений, а 27 января все видео и фото, созданные за пять дней, слились в одном видеоролике в память о людях переживших все ужасы Катастрофы. Каждый может увидеть наше обращение, просмотр доступен на сайте youtube.com под именем – «День памяти жертв Холокоста 2014 ЕОЦ «Мазаль Тов»

Запорожский городской благотворительный фонд «Еврейский общинный центр Мазаль Тов», проект «Клуб для пожилых «Здоровое старение», руководитель Минакова Катерина

Радісні зустрічі у клубі «Золота осінь» продовжуються

Учасники клубу були дуже раді зустрітися у Святки. Весело линули колядки та щедрівки. Згадали про дитинство, хоч і знедолене війною, але не забули про те, як колядували та щедрували.

27 січня – печальна дата – день пам'яті жертв голокосту. Членів клубу гостинно приймала Менора – єврейський центр у місті Дніпропетровську. «Там, де спляють книжки, будуть сплявати людей. Генріх Гейне», - такими словами почалась екскурсія.

Було проведено екскурсію по залах музею голокосту, де зібрані історичні документальні матеріали знищення євреїв Дніпропетровщини. Зали музею оформлені у вигляді цікавих експозицій: відтворено частинку кімнати, яку щойно залишили люди, куточок з валізами, возиками, комодами та скриньками, які з собою везли єврейські сім'ї, дитячі речі, одяг, іграшки. Учасники екскурсії були схвильовані побаченням, бо все було дуже схожим на їх дитинство. Деякі навіть розказали екскурсоводу про своє дитинство. В кінці екскурсії по центру Менора, ми завітали до затишного кафе та зігрілись чаєм зі смачними тістечками.

Дискусійний клуб «Жити пам'ятаючи»,
м. Дніпропетровськ,
Антоненко Олена,
E-mail: Antonenko07@ukr.net

Екскурсія в козацький край, оспіваний Тарасом

В рамках програми «Место встречи діалог» з нагоди присвяченої 200-річчю від дня народження Тараса Григоровича Шевченка була організована Дніпродзержинським відділенням УСЖН екскурсія на хутір Галушківка Петриківського району.

Цей хутір заснований ще в кінці шістнадцятого століття запорізьким козаком Галушкою на території Дикого Поля. Розкішно, як колись у давнину, розкинувся на просторах рідного краю укріплений етно – хутір «Козацька січ». Він поєднує в собі чудову природу, якою навіть узимку замилуєшся. Увагу

привертає скіфський курган, вільно розташовані на хуторі поблизу Орлілі три селянські садиби, так схожі на батьківську Шевченківську хату, оспівану Великим Кобзарем.

Одна з хат – ну справжній тобі етнографічний музей з розвішаними по стінах іконами, обрамленими вишитими рушниками, глиняним посудом та картинами на козацьку тематику.

На лавах, застелених домотканими доріжками, усілися й ми, та спробували смачного козацького кулешу з запашним хлібом і неповторного за смаком чаю, завареного м'ятою, ромашкою, чебрецем. Сюди ж до хати, занесена на зимовий період козацька зброя, про яку, як і про козацький побут та звичай козаків розповідав господар хутора Роман

Анатолійович Ламза. Це вони з батьком, відновили, від реставрували, наполегливо збирали всіляке збіжжя.

До речі, в цих козацьких краях успішно працює і громадська козацька організація «Протовчанська паланка» для різних заходів з патріотичного виховання молоді. Цьому сприяє і спільна робота з народним фольклорним колективом «Журавушка». Яких тільки пісень не лунало того дня у натопленій українській затишній хаті.

Підсумовуючи побачене та почуте, звичайно ж, з урахуванням вражень ніби враз помолоділих ветеранів відмітили: насправді, побувавши у Галушківці відчуваєш своєрідний приплив енергій, силу і насагу козацтва.

**Журналіст-історик Циганок Н.А.,
керівник проекту Шевченко А.С.**

Тёплые встречи посреди зимы

Проект «Укрепление социальных связей людей, которые пострадали от нацизма путём проведения встреч с молодёжью как для мобильных, так и для немобильных пожилых людей в г. Харькове» успешно продолжает свою работу. В январе нами были проведены 5 мероприятий, ставших уже традиционными для участников целевой группы, начал работу факультет пострудовой социализации, состоялось общее собрание и обмен впечатлениями между представителями ЦГ, аниматорами и волонтерами проекта. Расскажем обо всём подробнее.

8 января мы вновь отправились в детский городок «Отрадное» и вместе с юными воспитанниками детского дома встретили один из самых почитаемых

праздников на Украине – Рождество Христово. Волонтер проекта Александра Михайловна Войтенко исполнила старинные щедривки, написанные ещё в XIX веке. Дети показали собственное театрализованное представление – святочный обходной обряд со звездой, сопровождающийся исполнением колядок на христианские темы. Вместе с участницами ансамбля «Супербабушка» собравшиеся с удовольствием пели всеми любимые народные и детские песни. Общение на духовные темы продолжилось 15 января в группе, изучающей историю и

обычаи православной веры. Очередная встреча была посвящена зимним святкам.

22 января в клубе активного долголетия собрались те, кто интересуется историей родного города. Лекцию «Из истории г. Харькова» прочитал известный харьковский историк-краевед, автор книги «Колосья нивы Слобожанской» (Харьков, 2009 г.) Семен Ильич Авербух. А на следующий день, 23 января, все, кто задействован в реализации проекта: участники целевой группы, руководитель, аниматоры, преподаватели, психолог, молодые и пожилые волонтеры имели возможность обменяться мнениями о проводимой работе, высказать свои пожелания и предложения.

29 января состоялась встреча группы «Право на счастье не имеет возраста». Психолог проекта Ольга Евгеньевна Ельцова продолжила свой рассказ из цикла размышлений на тему старости и долголетия. Тема семинара «Психологические приобретения и утраты позднего возраста» не оставила равнодушным никого из присутствующих. Участники группы узнали о возрастнo-нормативных событиях поздних возрастов, типах старения (психологически благополучных и отрицательных), познакомились с занимательными научными экспериментами американского психолога, профессора Гарвардского университета Эллен Лангер.

Отдельного внимания в настоящей публикации заслуживает факультет посттрудоустройной социализации, который начал свою работу 30 января. Социализация – это процесс усвоения человеком ценностных ориентаций, норм, навыков с целью успешной интеграции и продуктивного функционирования в обществе. Приоритетными заданиями факультета являются адаптация людей пожилого возраста к условиям жизни в современном обществе, налаживание и укрепление взаимодействия между разными поколениями, совместное обсуждение таких актуальных тем, как здоровье, безопасность, досуг и т.д.

Первое занятие было посвящено теме культуры безопасности. В рамках общегородской акции «Сделаем жизнь безопасной с Национальным университетом гражданской защиты Украины» наш клуб посетили координатор акции – доцент кафедры охраны труда и техногенно-экологической безопасности Елена Павловна Шароватова, студенты НУГЗУ – будущие специалисты по охране труда, а также студенты-волонтеры Харьковской гуманитарно-педагогической академии во главе с куратором кандидатом педагогических наук Юлией Олеговной Лысенко.

В ходе мероприятия была прочитана мини-лекция, проведена викторина на тему «Пожарная безопасность». Участники ЦГ были достаточно активными в ответах на вопросы, высказывали свои мнения, делились собственным опытом преодоления последствий пожара и обсуждали недостатки или нарушения требований пожарной безопасности на крупных и

мелких підприємств. Студенти при цьому виступали експертами і давали оцінку обговорюваним питанням безпеки.

Присутствующим було запропоновано навчальне відео по питанням формування культури безпеки, а результатом заходу стало спільне конструювання моделі пожежної машини. В завершення учасники ЦГ отримали почесне запрошення на екскурсію, підведення підсумків акції і оголошення переможців в НУГЗУ.

Баглаєнко І.А. - керівник, **Ельцова О.Е.** - психолог, **Набока Г.І.** - аніматор, **Лысенко Ю.О.** – куратор волонтерської групи проекту «Укріплення соціальних зв'язків людей, які постраждали від нацизму шляхом проведення зустрічей з молоддю як для мобільних, так і для немобільних літніх людей в г. Харків»

Сайт: <http://ssa.kharkov.ua>

E-mail: baglaenko_ira@mail.ru

Організатор програми:
Всеукраїнська благодійна організація
«Турбота про літніх в Україні»
Адреса: 02100, Київ, Бажова, 2, 23
Веб-сайт: www.tlu.org.ua

Програма підтримки Фонду EVZ

Видання здійснюється в рамках програми
«Місце зустрічі – Діалог» за фінансування
Фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє»
(Німеччина)

Веб-сайт: www.stiftung-evz.de,
<http://www.mestovstreachy.info/ua/>

Виконавець випуску:
ХОБФ «Соціальна служба допомоги»
Адреса: 61012, Харків,
Полтавський шлях, 1/3, 27
Веб-сайт: <http://ssa.kharkov.ua>